

מ"ת 29723/05/21 - מדינת ישראל נגד תאופיק ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 29723-05-21 מדינת ישראל נ' ג'בארין (עציר)

תיק חיצוני: 357019/21

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב תאופיק ג'בארין (עציר)

החלטה

לפניי בקשה למעצר המשיב (להלן גם: הנאשם) עד תום ההליכים נגדו.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלהלן: **חטיפה** - עבירה לפי סעיף 369 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); **שוד** - עבירה לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק; **סחיטה בכוח** - עבירה לפי סעיף 427(א) רישא + 29 לחוק; **סחיטה באיומים** - עבירה לפי סעיף 428 רישא + 29 לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

תמצית העובדות המפורטות בכתב האישום הן כדלקמן:

א. הנאשם, מוחמד אמארה (להלן: אמארה) וגאזי אגבאריה (להלן: המתלונן) הם בני אותו כפר, וקיימת ביניהם היכרות מוקדמת.

בין הנאשם ומוחמד לבין המתלונן קיים סכסוך על רקע כספי, במסגרתו דרשו הנאשם ומוחמד מהמתלונן למסור להם סך של כ-20,000 ₪ (להלן: הכסף).

ב. בתאריכים 13/4/21, 14/4/21, 16/4/21, ו-21/4/21 התקשר הנאשם למתלונן, דרש לקבל את הכסף, ואיים על המתלונן באומרו: "תראה גאזי בלען רבק אני אביא אותך בלען רבק עוד שנה עוד שנתיים, אתה לא תראה את הפנים שראית אותם בבית החולים, תבוא בטוב, לפני שאני אביא אותך ברע"; "אתה יודע מה אני יכול לעשות, אל תדחוף אותי לעשות דברים, תבוא ותגמור את הסיפור, הבנת"; "תשמע אם מחר אתה לא תהיה איתי תהיה בעיה אני מעכשיו אומר לך"; "אני רוצה את הכסף שלי, אל תגיד לי אני אבוא ולא תבוא ולא אעשה מה שאני רוצה בך". כל זאת עשה הנאשם כדי להניע את המתלונן לשלם לו 20,000 ₪.

ג. בהמשך, ומשהמתלונן לא שילם את הכסף, קשרו הנאשם ואמארה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר לחטוף את המתלונן ולהשתמש בכוח נגדו, כדי להניע את המתלונן לשלם להם את הכסף (להלן: הסיכום).

עמוד 1

ד. בהתאם לסיכום ועל מנת לממשו, ביום 27/4/21, התקשר אמארה למתלון והציג בפניו מצג שווא, לפיו הוא מבקש לשבת ביחידות עמו על מנת להסדיר את הסכסוך הכספי ביניהם. המתלון, אשר האמין לאמארה, הסכים לבקשתו.

בהמשך, סמוך לשעה 10:20, הגיע המתלון לתחנה המרכזית בעפולה, שם פגש באמארה, אשר הגיע למקום ברכב מסוג פולקסווגן ג'טה מ.ר. 59-140-73 (להלן: הרכב), יחד עם הנאשם. הנאשם אמר למתלון כי ייסעו לביתו, שם ישוחחו שלושתם עם אביו של הנאשם, על מנת להגיע להסדר כספי, והמתלון הסכים לבקשתו ונכנס אל הרכב.

ה. הנאשם, אמארה והמתלון (להלן: השלושה) נסעו לכיוון ביתו של הנאשם בכפר זלפה (להלן: בית הנאשם). בהתאם לסיכום ועל מנת לממשו, כאשר הגיעו השלושה לביתו של הנאשם, הם חלפו על פניו, ואז עצר אמארה את הרכב בחורשה סמוכה, והשלושה ירדו מהרכב. הנאשם מסר למתלון כי בביתו עובדים כעת פועלי בניין ועל כן לא ניתן עדיין להיכנס לבית.

ו. בהמשך, נסע אמארה מהמקום ברכב, וחזר כעבור רבע שעה לערך, כאשר באמתחתו פחיות משקה. לאחר שהשלושה שתו את פחיות המשקה ועישנו, ביקש הנאשם מהמתלון להיכנס לרכב, כאשר הוא מציג בפניו מצג שווא כי ייסעו להביא לאביו חומרי בניין. המתלון, אשר האמין לנאשם, הסכים לבקשתו, ונכנס אל המושב האחורי ברכב, והשלושה נסעו מהמקום. אז נהג הנאשם לחורשה בין הכפרים זלפה וסוסייה (להלן: החורשה).

ז. בחורשה, יצאו השלושה מהרכב. אז ניגש הנאשם אל המתלון, חיטט בכיסיו של המתלון, ונטל, בצוותא חדא עם אמארה, את מכשיר הטלפון הנייד מסוג שיאומו רדמי השייך למתלון; ארנק ובתוכו תעודת זהות, "רב קו", ותעודת סטודנט, וכן סך של 1,000 ₪. כן נטל הנאשם מהמתלון תיק עם בגדים ומשקפי שמש (להלן כלל החפצים: רכוש המתלון). את רכוש המתלון מסר הנאשם לאמארה.

ח. מיד לאחר מכן, תקפו הנאשם ואמארה את המתלון בכך שהכו אותו בפניו, בחזהו, ברגליו ובידיו, זאת כדי להשיג את רכוש המתלון, למנוע התנגדות לגניבה וכן כדי להניע את המתלון לשלם להם את הכסף.

בהמשך, הוציא אמארה חבל ארוך מתא המטען של הרכב, מסר אותו לנאשם, אשר קשר אותו לצווארו של המתלון והידק אותו על צווארו. בהמשך, מסר הנאשם את קצה החבל לאמארה, ותקף את המתלון בכך שהכה אותו באמצעות ידיו, בחלקי גופו.

לאחר מכן, הנאשם, בצוותא חדא עם אמארה, הורה למתלון ללכת על ברכיו וידיו, משך את המתלון באמצעות החבל, לתוך שיחים, כשהוא כורע על ארבעת גפיו ובעט בגופו שלוש פעמים.

בהמשך, משך הנאשם את המתלון באמצעות החבל, כאשר תוך כדי המתואר, קרא לעבר המתלון קריאות המופנות דרך כלל לכלבים, הורה לו לבצע פעולות שונות, כדוגמת להרים את שתי ידיו באוויר ולהוריד, להרים את ידו, לרדת על הרצפה, וזאת כדי להשפילו, ותקף את המתלון בכך שבעט בבטנו, דרך על גופו, סטר לפניו ובעט בגופו שוב.

בד בבד, תיעד אמארה באמצעות צילום, חלק מהמתואר בסעיף ח' הנ"ל.

בהמשך, קשר אמארה את המתלון לעץ, באמצעות החבל אשר היה כרוך על צווארו, והשניים איימו עליו, כי אם לא יביא להם את הכסף, עד לשעה 19:00, ירו ברגליו ויזרקו אותו בזלפה. זאת עשו הנאשם ואמארה כדי להניע את המתלון לשלם להם את הכסף.

ט. לאחר מכן הנאשם עזב את המקום, ואמארה איים על המתלון, באמצעות חפץ חד הנחזה לאקדח, כי אם לא יביא להם את הכסף, ירה בו ובמשפחתו.

את האמור בסעיפים בסעיפים ח' וט' עשו הנאשם ואמארה כדי להניע את המתלון לשלם להם את הכסף.

י. בשעה 12:00 לערך הגיעו שוטרים לחורשה, אז אמארה נמלט מהמקום, בעוד המתלון נותר קשור לעץ.

יא. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ואמארה, נגרמו למתלון חבלות בפנים, דימום בפה, נפיחות באף וכאבים בחלקי גופו. המתלון טופל במרכז רפואי העמק ושוחרר למחרת.

יב. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם, בצוותא חדא עם אמארה, פיתה את המתלון באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו; נטל ונשא את רכוש המתלון, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר שלילת קבע מבעליו, כאשר בשעת מעשה תקף את המתלון יחד עם אמארה; השתמש שלא כדין בכוח כדי להניע את המתלון לשלם לו את הכסף; גרם למתלון לחבלה של ממש וכן איים על המתלון בפגיעה בגופו ובמשפחתו כדי להניעו לשלם לו את הכסף.

2. הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים באה נדונה עוד בחודש מאי 2021 על ידי כב' השופט סילמן. ההגנה הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר בשל מסוכנות ספציפית, בנסיבותיו של כתב האישום. עם זאת, ההגנה טענה לנסיבות מיוחדות שבגינן בוצעו העבירות או חלק מהן על ידי המשיב.

3. לגרסת המשיב, המתלון - שהיה שקוע בחובות - ניצל ורימה את אחיו הצעיר, בהיותו קטין ותמים במועד הרלוונטי, שכנע אותו לקחת הלואה מאנשים מסוכנים, וסיבך אותו ואת כל המשפחה בחובות.

נוסף על כך, המתלונן ברח לשטחי הרשות הפלסטינאית מאימת החובות ולא ניתן להשיגו. לפיכך, ביקש סנגורו של המשיב לשחררו בתנאים מגבילים.

4. נוכח דברים אלה, נתבקש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

ביום 14/5/21 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, והודיע כי אינו ממליץ על שחרורו ממעצר או על מעצרו באיזוק אלקטרוני. קצינת המבחן סקרה את נסיבותיו האישיות של המשיב, תושב מעלה עירון - זלפה וצינה כי אין ביכולתה להעריך את מסוכנותו; היא מסרה כי למשיב אין הרשעות קודמות אך ביום 14/4/2021 הוגש נגדו כתב אישום בבית משפט השלום בחדרה בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, עבירות שבוצעו נגד אמו; להתרשמותה, המשיב אינו מפנים בעייתיות כלשהי בהתנהלותו טרם מעצרו, משתמש במנגנוני הגנה ובהכחשה סביב מצבו הנוכחי, ולא ניתן לשלול היתכנות להתנהגות עוברת חוק אצלו גם בעתיד. כן ציינה כי שחרורו לביתם של קרובי משפחה או מעצרו באיזוק אצלם, לא יוכל להפחית סיכון להישנות של התנהגות דומה מצידו.

5. לדיון שהתקיים ביום 1/7/21 בפני כב' הש' סילמן, הזמין הסנגור קרובי משפחה שיערבו למשיב, אך נוכח הערות בית המשפט - שהביע דעתו כי הם אינם מתאימים לפקח עליו - הסכים למעצר עד תום ההליכים של המשיב בכפוף לקיום זכות להגיש בקשה לעיון חוזר ולהציע חלופת מעצר מתאימה מבלי צורך בחלוף הזמן ובשינוי נסיבות.

לפיכך, קבע כב' הש' סילמן כדלהלן: "נוכח ההסכמה, אני מורה על מעצרו הממשי של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו. נשמרת למשיב הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר מבלי צורך בחלוף זמן או שינוי נסיבות, ובלבד שתהיה חלופה מרוחקת ומערך מתאים".

6. ביום 11/7/21 הגיש ב"כ המשיב המשיב בקשה לעיון חוזר, תוך הצעה למנות מפקחים אחרים המתגוררים ביישוב מוקייבלה; כן ביקש כי שירות המבחן יגיש תסקיר משלים בעניינו של המשיב.

7. ביום 17/8/21 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב; שירות המבחן הגיע למסקנות דומות לאלה שבתסקיר הראשון.

קצינת המבחן שוחחה עם המפקחים המוצעים, קרובי משפחה של המשיב וחברים של בני המשפחה, וצינה כי מדובר באנשים נורמטיביים שהביעו נכונות לארח את המשיב ואף לאפשר מעצרו באיזוק אלקטרוני בביתם. יחד עם זאת, חרף התרשמותה החיובית מן המפקחים והעובדה כי החלופה המוצעת מרחיקה את המשיב מסביבת מגוריו, עמדה קצינת המבחן על דבריה כי אין ברשותו של שירות המבחן תמונה מלאה מהאירועים שקדמו למעצר ורמת הסיכון הנובעת מהמשיב, הן כלפי בני משפחתו שלו והן כלפי אחרים, בצינה כי הוא מתכחש למעשים המפורטים בכתבי האישום נגדו ומרחיק עצמו מהם.

אשר למתלונן, לא ניתן היה לקבל את עמדתו על אף שהשירות יצר עמו קשר טלפוני וקבע עמו מועד למפגש בשירות. המתלונן נמנע מלהגיע לפגישה ועמדתו לא נמסרה לקצינת המבחן. משכך, ציינה כי אין באפשרות השירות להמליץ על שחרורו ממעצר או על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

8. בדיון שהתקיים בפניי, חזר ב"כ המשיב והדגיש כי המשיב הוא בחור נורמטיבי, כופר באשמה ודי בכפירתו כדי ששירות המבחן יתרשם ממנו באופן שלילי. לעומת זאת, לדבריו, המתלונן הוא "נוכל סדרתי" שכל העולם רודף אותו, הוא עשק אנשים וגנב מהם כספים בתחבולה והוא מתחבא ומסתתר באזור הרשות הפלסטינאית.

ב"כ המשיב, כמו גם המשיב, ניסה למזער את חומרת העבירות. לטענתו "אמנם מדובר בחטיפה ותקיפה, אך יחד עם זאת, החטיפה לא הייתה בכוח, לא הייתה הפעלת כוח בזמן החטיפה, אין מסמך רפואי המתעד את החבלות. אמנם מדובר באירוע אלים, אך האלימות בכתב האישום היא מינורית ונמוכה" (עמ' 10 לפרוט', ש' 17-19).

נוסף על כך טען ב"כ המשיב כי לא ניתן לאתר את המתלונן, אשר ברח לשיטתו לשטחי הרשות הפלסטינאית, ולא יהא ניתן לאתר גם בעתיד.

9. לאחר שעיינתי באופן שטחי בחומר החקירה ובטיעוני הצדדים, הוריתי לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

מעשיו של המשיב מפורטים בכתב האישום בהרחבה ואין צורך להכביר מילים אודות חומרתם ומסוכנותם של מי שביצעו אותם לכאורה. באין חולק בדבר קיומן של ראיות לכאורה, מדובר בעבירות הנושאות בחובן מסוכנות המקימה עילת מעצר.

כפי שצוין לעיל וכן בבקשה למצער המשיב עד תום ההליכים, ביום 27/4/21 בשעות הבוקר, חטף המשיב ביחד עם אחר את המתלונן, השניים תקפו אותו בידיהם בכל חלקי גופו לרבות בראשו, גנבו את חפציו וכספו, קשרו חבל ארוך לצווארו, הידקו אותו, המשיכו לתקוף אותו, הורידו אותו על ידיו ועל ברכיו, משכו אותו על ארבע באמצעות החבל לתוך השיחים, המשיכו לבעוט בו, הורו לו לבצע פעולות שונות כדי להשפילו והמשיכו לבעוט בו, לדרוך על גופו, הכו אותו בפניו ואף תיעדו את מעשיהם בצילום. הם קשרו אותו לעץ באמצעות חבל הכרוך על צווארו ואיימו עליו באמצעות חפץ הנחזה לאקדח, כי אם לא יביא להם כספם עד שעות הערב, יירו ברגליו, יזרקו אותו בזלפה ואף יירו בבני משפחתו.

למזלו של המתלונן, בסביבות השעה 12:00 הגיעו אנשי משטרה לחורשה, שם שמר עליו האחר, ושחררו אותו.

10. **אשר לחלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני,** שירות המבחן הגיש שני תסקירי מעצר שבהם

העריך כי קיים סיכון להישנותה של אלימות מצידו של המשיב, אשר עוד לפני האירועים נשוא כתב האישום, נאשם בעבירת אלימות ובהיזק לרכוש כנגד אמו. לא נעלם מעיני כי המשיב כופר בעובדות כתב האישום, וכי לא מצופה ממנו למסור גרסה אחרת בשירות המבחן, אך גרסת המתלונן נתמכת חלקית בגרסתו של האחר שהפליל את המשיב, מעבר לכך שהוא צילם את המשיב תוקף את המתלונן כאמור לעיל. כך או כך, שירות המבחן התרשם כי שחרורו לביתם של קרובי משפחה או מעצרו באיזוק אצלם, לא יוכל להפחית את הסיכון להישנות של התנהגות דומה מצידו.

משכך, יש ממש בטיעוניה של המבקשת בדבר מסוכנותו של המשיב, וכן כי נוכח העובדה שחלק מעדי התביעה הם בני משפחה של המשיב, קיים חשש כי שחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט.

ככל שהמשיב ביצע את המעשים החמורים המיוחסים לו, הם בוצעו כאמור סמוך לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגרימת נזק לרכוש. אכן, קיימת למשיב חזקת חפות גם בעבירות אלה שבוצעו כלפי אמו, אך הדברים מלמדים על התנהלות לכאורית של המשיב, גם מעבר לנסיבות המיוחדות שפירט הסנגור המלומד.

המשיב העלה טענה שלפיה המתלונן אינו עתיד להתייצב בבית המשפט למתן עדות, מפני שנמלט לאזור הרשות הפלסטינאית עקב ריבוי חובות הנזקפים לחובתו, כפי שלא הגיע לשירות המבחן למסור עמדתו לגבי שחרור המשיב בערבות. לא מצאתי בטענה זו טעם של ממש לשחרור המשיב. ישיבת ההוכחות הראשונה בעניינו קבועה ליום 2/11/2021, ואין מניעה לזמן את המתלונן לישיבה זו. נוכח ההתנהגות האלימה והמסוכנת של המשיב, לכאורה, יש חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ככל שהמשיב ישוחרר ויוכל ליצור קשר עם המתלונן לפני מתן עדותו. ככל שהמתלונן לא יתייצב לישיבה זו והמשטרה לא תצליח להביאו בצו הבאה גם לאחר מכן, יהא בכך משום שינוי נסיבות ותהיה זו עילה לבחון את מעצרו של המשיב פעם נוספת.

11. בנסיבות העניין, נוכח מסוכנותו של המשיב והחשש לשיבוש הליכי משפט, הבקשה לעיון חוזר נדחית, והמשיב יוותר במעצר עד תום ההליכים.

המזכירות תעביר החלטה זו לבאי כוח הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

